

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Numeri singuratici la 5 cr. se vînd la „Institutul Tipografic”.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

LUEGER.

Astăzi spre Viena se îndreaptă privirile noastre.

O privim, nu prin prisma tradițională, învechită, desmințită și falsă pentru timpurile de azi, ci o privim cu ochii liberi, și plini cu admirație. Cu admirație plini nu pentru lumea veche și înaltă a ei, ci pentru acea lume nouă de idei, care sguđuie de câțiva ani suferințele, care le emoționează și le pătrunde, cu glasul puternic pornit de jos, glas care răsună în numele creștinismului și al naționalismului.

Disgustați de scandalurile ce se urmează crescând în cercul afacerilor noastre, ne întoarcem pe un moment privirile într'alte părți.

Dinspre răsărit de soare privim spre apus, de unde aurora unei nouă lumi se ridică, măreață și înălțătoare, preste ruinele vechi întunecate de noaptea minciunii, corupției și a tuturor patimilor urite.

Salutăm aurora aceasta, pe al cărei orizont purpurii ni-se pare că de nou se descrie legendarul prognostic: *In hoc signo vinces!*

În apropiere văzută-am destule vedenii urite, văzută-am destule fapte, cari ilusiuni și ideale au îngropat. Se mai privim și în depărtări.

Am văzut scandaluri în templul național, am văzut stăruiri în acest templu, de care cu pietate și sacri fiori ne apropiam, am văzut insulte și ponegriri murdare, am văzut rușinoase apostasii la celebri pontifici, i-am văzut umilindu-se în fața străinilor zei, pe cari în aplausele noastre îi combatău odinioară...

Am văzut și biserica noastră batjocorită, umilită, compromisă. Capii ei plecatu-s-au, toți poruncilor străine și dușmane, și nime n'a ridicat steagul sionului românesc acolo, unde demnitățile noastre cerea să se înalte. Mai mult; vedem, în largă noastră lume românească, cum dejosirile și scandalurile se lătesc, ca o pestilență, tot mai mult, și cum figurile înalte prin vrednicia și sfințenia instituțiilor, ce reprezintă, decad, sau sunt împinse, în noroiul celor mai murdare păcate...

Cum se mai privim acest tablou? Cum se nu ne întoarcem fața într'acolo, unde în loc de ceartă vedem luptă, în loc de apostasii vedem confesori, tari și perseveranți, în loc de înjosirea principilor, nouă cele mai scumpe, vedem vrednicia lor validitate, consecventă, neșovăită și impunătoare.

Spre Viena îndreptăm privirile și gândul nostru.

Vedem lupta însuflețită și însuflețitoare a tinerimii. Într-o imensă mulțime de tineri, de libertate și de luptă dornici, vedem tinerimea noastră, aprinsă de sacru entuziasm pentru cauza neamului său. Întrunirile ei frumoase, înălțătoare le vedem; ne trec pe dinaintea tabloului de tablou.

O mișcare, o vioiciune, un entuziasm și o iubire, ne arată aceste scene, cum pe la noi, nu se ved, nu se simțesc. Ei trăiesc într'altă atmosferă, ei inspiră alt aer; de atmosferă electrizată, un aer dător de viață și de putere la luptă.

Vedem apoi lupta bărbatilor; luptă lungă, mare, energică...

Ne oprim cu gândul la ședința dela 29 Maiu a consiliului imperial. Vorbirile ce au răsunat în plin parlament, inspirate de principiile frumoase ale libertății ne-au pătruns. Marele luptător și entuziasmatul apostol politic Lueger ne-a pus în uimire.

La el ne oprim definitiv.

Figura lui planează înaintea noastră mai măreață și mai impunătoare, ca ori-și-când.

Eată omul, eată bărbatul!

Curajos a început lupta în contra cutropitorului iudaism, bogat, rafinat, și înarmat cu toate mijloacele corupției. Scopul prim și-l-a ajuns mai de tot. Distincțiunea, ce însuși M. Sa i-a făcut-o, a fost cea mai explicită recunoaștere a luptelor sale necruțătoare. Alții ar fi amețit la înălțimea ajunsă așa dintr-o dată. El nu.

Alții si-ar fi acățat principiile în cui și ar fi început să facă pe înaltul diplomat cu „situațiuni schimbate”, „cauze mai înalte”, și alte minciuni, menite a acoperi apostasia. El însă a rămas același, neîmfrânt, consecvent și mergând neconținut înainte.

El a dat de minciună proverbul oportunismului: *Honores mutant mores.* Onoare lui!

În ședința dela 29 Maiu a camerei din Viena, el a dovedit, că e om de caracter, pe care nime și nimic nu-l poate opri în cursul său spre scopul, ce-și-l-a ales. El a rămas fidel principiilor sale corecte, și a mers înainte. Nici de noi, de noi îndepărtații apăsăți, și nemișcați, nu și-a uitat.

Cu aceeași iubire de libertate și dreptate, cu aceeași simpatie și-a adus aminte de noi întotdeauna.

Putem-vom să-l uităm noi? Nu se cuvine să ne aducem și noi aminte de el? — de aprigul și energicul campion, de modelul luptătorilor agili și activi?

Azi dușmanii lui îl insultă; aderenții lui însă îl preamăresc și-l salută. Să facem și noi asemenea. Bucuria, ce o simțim, admirația și recunoștința, ce i-o purtăm, se o exprimăm în fața lumii, cum și el în fața ei ne-a apărât și reprezentat pe noi.

Chiar și Maghiarii cuminți, îl salută și admiră, (preoții catolici din Papa) putere-am rămâne noi nepăsători? Nici-decum.

De aceea noi, din inimă și din suflet, îi trimitem salutul nostru, tributul admirațiunii noastre sincere, și-i dorim ca cu succese se meargă înainte pe calea luptelor energice și consecvente la realizarea principiilor sale creștine și adevărat liberale.

Am promis, că vom arăta furia, de care presa jidană și cea jidano-maghiară a fost cuprinsă, în urma energiceii păsări a Drului Lueger, în ședința dela 29 Maiu a reichsrathului vienez. Lăsăm acum să urmeze câteva spicuri din această presă furioasă, la cari adaugem și o semnificativă voce de simpatie.

Insulte.

„N. Fr. Presse” dela 31 Maiu publică un prim-articol din incidentul vorbirii lui Lueger.

„Mai bucuras am evita cu un gest de greață murdăria, ce s'a aruncat prin atacurile de astăzi în fața Ungariei” — zice „N. F. P.” la începutul articolului, dar își dă seamă de simptomele prim-jidoase ale faptului, și de aceea se ocupă cu el.

„Contele Badeni — continuă rabinul internațional — va fi simțit astăzi că este o mare responsabilitate de a provoca periculoasa aparență a nepăsării, căci nici chiar vorbirea excelentă a ministrului de interne nu va pute șterge din Europa aceea impresiune, că acel bărbat, care a constrins guvernul la mărturisiri extraordinare, ar pute săruncina și raportul dintre Austria și Ungaria. Vorbirile arzătoare (Brandreden) ce le rostia mai de mult acest bărbat, nu aduceau cu sine nici o daună, astăzi însă se vor resimți de către toate popoarele străine afară de Austria, căci s'a născut în mod artificial credința, că politica unui Lueger va deveni omnipotentă. Crezuta guvernul că-l va imblânzi pe Lueger?”

„Contele Badeni se poartă acum a se înțelege cu dînsul cu privire la datorințele de grațitudine și se se îngrijească, ca Austria să nu plătească ferestrele ce i-le sparge Lueger. Sinamăgirea e de puțin folos. Astfel de desbateri trebuie se lase urme de deprimări în Ungaria și să întărească pe contrarii instituțiilor dualiste. Antisemitismul a fost resfătat ca o jucărie clericală și reacționară. Acum însă stăpânește peste masele totgeri și se joacă cu existența monarhiei. Ce vrea Lueger? Dacă cuvintele lui peste tot ar avea vre-un sens, Austria atunci ar trebui să declare război Ungariei, se iese cu forța țeara coroanei Sfântului Stefan, se nimicească constituția confirmată prin jurământ, se asigure triumful clerical prin sânge și fer. Aceasta nebună cutezanță este ultimul sens al uneltirii con-

tra Ungariei. Cel-ce voeste să schimbe raporturile interne ale statului ung. și a le face dependente de curentul reacționar din Viena, cel-ce are de cuget a suprima libertatea în Ungaria, pentru-ca să asigure subjugarea clericală a poporului austriac, nu are alt mijloc, decât lupta sângeroasă și războiul civil. Astfel de focuri războiitoare se nasc din putregaiul antisemit. Să trimitem deci pe un Alba în Ungaria, să aruncăm monarhia în cea mai horibilă crasă, să trimitem pe un nou Bach, care să subjughe Ungaria din nou. Spună dl Lueger odată, dacă cunoaște vre o altă cale pentru a întocmi statul ung. conform dorinței sale. Ungaria autonomă va avea totdeauna libertatea sa, și nu-i va păsa, dacă-i convine sau nu dlui Lueger politica sa. Turneuri agitatorice sînt excluse, căci dlui Lueger i-s-ar pute întempla a fi promovat peste graniță. Mai rămâne deci numai atacul soldaților austriaci. Dacă întregul „hef” este mai mult ca un joc frivol al urei în contra unei națiuni liberale, nu poate avea alt scop, decât a distruge pacea dintre Monarch și popor, a séména zavistic și a încuragia atacurile brutale în contra dreptului public al națiunii maghiare. Un felacie parlamentar există deci, un conducător al Sereșanilor politici, care totdeauna este gata a asalta Ungaria, firește că fără a-si periclită pielea proprie și oasele, dar gata este cu atât mai mult a purta în un loc ascuns și scutit o luptă cu gura (Maulkrieg). Ear' oamenii cu astfel de tendențe se tractează în Austria cu o cruțătoare toleranță, ba sînt răsfățați chiar, în loc de a-i strivi cu toată puterea posibilă aruncându-i în cel mai josnic praf! Astor fel de cameni li-se fac onoruri, ear' ei se pot fali, că în Viena sînt netîngibili. ...

... Aceste atacuri miserabile în contra sərbărilor millenare întrec toate marginile rațiunii și a bunei cuvințe.”

„Pester Lloyd” îi dă mai înaltu titlu de „șeful sëlbaticeilor indiani”, care „răcnește” asupra Ungariei; și urmează: „tot așa de bine ar pute să-i fachiepe un băiat marinar deghiat, a umili oceanul strălucind asupra lui. Deși guvernul austriac, în profunzimea înțelepciunii i-a acordat șefului susponenit favorul de a vorbi în fața în fața cu domnitorul sau împăratul (căta perfidie jidănească față cu Monarchul e ascunsă în aceste cuvinte! Red. „Trib.”); dar, precăt e de sigur, că Regele Ungariei n'ar fi venit nici-odată în pozițiune, de a fi silit să primească un om de așa calibru (o nouă obrăznicie pericunată! Red.), tot atât de sigur este, că susponenitul cumpan demn de desprețuit a rămas în ochii tuturor oamenilor cum se cade la noi în țeară tot același cumpan desprețuit, cum a fost și este. Prin urmare ni-se va da de sigur crezământ când spunem, că ocările viceprimarului din Viena nu vor mișca, aci în Ungaria, nici o frunză uscată. Lueger este rușinea viețuitoare a bătrănuului oraș im-

păresc, el este stîlpul de rușine umblător al unei mari părți a Germanilor austriaci. Pe noi nu ne privește absolut! (Ce minciună ovreiască! Red. „Trib.”)

„Dar” i-se impune formal impresia, că agitațiunile (lui) netrebnice capătă sprigin pasiv și dela acele partide politice, care din capul lucrului ar fi chemate, să reprezente ideea în cel mai bun înțeles conservativ a raporturilor de drept public între Austria și Ungaria, — și aci, mōrge, treaba totuși începe a deveni foarte serioasă, anume: serioasă pentru pacea internă și pentru situația externă ca mare putere a monarhiei.”

Pe urmă se plînge oberrabinul, de reichsrath, unde „nici un singur om de partid, fie din tabăra liberală ori conservativă, n'a cutezat să pronunțe măcar un singur cuvînt de obiecțiune”. Și se mîngăie, sau mai bine, înseală pe patrioți cu acele câteva frase banale ce presidentul delegațiunii austriace, baronul Chlumetzki a spus despre milleniu. „Dar” nu numai în delegațiuni, earăși scrie Jidănașul, dela tribuna neutrală a presidentului, ci nemijlocit acolo, la fața locului, în parlamentul austriac și din mijlocul partidelor politice am fi dorit să auzim asemenea cuvinte. Ele n'a fost rostite. Aproabă oare acești domni tăcuti excelese acestea tot atât de grosolane cât sînt de perverse? De sigur nu! Dar' curagiul civic al opiniunii lor stă locului de frica „opiniunii publice” (Bine zice Ovreiul! Red.), despre direcțiunea căreia d-lor nu sînt încă pe deplin orientați și de care așard' trebuie să se teamă, că în fine va urma după cortegiul măreț al spiritului din comuna Vienei. (De sigur nu numai că va urma, ci urmează de mult, dar' Ovreiul se prefacă că nu știe, de amai pentru a înșala pe patrioți. Red.) De am fi însă nevoiți a crede, că asemenea bănueli se ridică nu numai din suferințe cuprinse de frică, ci dintr-o pricepere aievea a patimilor (!) populare în Austria, în cazul acesta nu ne-am pute ascunde mai departe faptul, că ne aflăm față în față cu o situație extrem de gravă...”

„În pășirea lor (a antisemiților) este sistem, când tocmai acum propovednesc război în contra Ungariei, acum când chestiunile privitoare la pactul economic fac parte din cele mai arzătoare afaceri. Dar' tocmai de aceea, patrioții austriaci au datorința îndoită de a prinde în sfîrșit bărbăție și a dovedi înaintea lumii fătregii, că Austria totuși nu se află în tabăra acelor duhuri rele...”

„De aceea adevărații patrioți din Austria n'au deocamdată menire mai importantă, dar' nici mai plină de satisfacție, decât a aduce dovezi despre adevăr — astăzi încă vom să credem că este adevăr — că cea mai nouă ațitare la ură contra Maghiarilor nu este decât un loc băltoș, într'un curent de apă sănătos, și că majoritatea partidelor

„FOIȚA TRIBUNEI”.

O reflexiune.

(Amicului V. M.)

Si chiar de n'ai avut nici-când
Măcar o zi senină,
Nu simți, că lacrima de ieri
Azi e de farmec plină?

Si nu te-atrage-un tainic dor
Spre clipele trecute,
Când vezi, că clipele de-atunci
Aievea sînt perdute?

Doar' asta-i fericirea ta,
Si taina vieții tale:
Să guști plăcerile când bu-'s,
Când sînt să te înșale.

Căci în albastre depărtări
E-nchisă fericirea,
De mergi pe jos ca s'o găsești
N'o afli nicăieri.

Din poeziile lui Delamarina.

Al mai tare om din lumie.

Trîmbiț, dobe, larmă, chihot,
Fluier, strigăt, ris și ropot...
„Șie să fie? — Șie să fie?”
Iacă 'n tîrg minajărie, —
O comeție d'a cu fiară
Și 'mprejur lumie și țară.

În călăetcă o mămucă,
Baș ca omu, mănăa nucă;
Alta blăstemată, șoadă
Să ținea numa în coadă;
Și-alcele, mănăa-le-ar focu,
Nu-'s găsau o clipă locu.

Lup, urș, mîțe, oi cornuce,
Fel-dă-fel dă joavini sluce,
Chițoran, ariși și vultur
Dă prin lumie, din tînturii,
D'eliea gîbe, d'eliea relie,
Feri-mă, Doamne, dă iele.

Mulce-am vîz't: pă bani, vedz bine,
Cum nu vege ori și ține...
D'apăi l'am vădzut anume,
P'âl mai tare om din lumie,
Care să jucă cu lieii
Și-i băcea, dă-i lua toț zmeii.

Cui 'l-o doborî'n țărînă,
Ișă, că-i plăcește-n mână
O hârcie d'a d'o sută
Fără de niși o dispută.
„Dar cum mi ce pui cu neamtu,
Care 'n ghint îl rupe lanțu?”

Să lovian fișiorii-n coace.
„Șine-i? Unge i? Care poace?”
Când d'odată, iacă-amaru! —
Sandu Blegia, tăbăcaru,
Să sufucă și tușeșce,
Lângă „comegiant” să-opreșce.

Să rîdă neamtu dă Sandu;
Dară Sandu, fișiorandu,
Mi-l cuprinsă dă subsoară.
Și nu să lăsă cu'n „doară”.
Strînjel, sușiel, zîi pă nume
Ălul mai tare om din lumie.

Găfșie neamtu, a slă;
Dar lu Blegia nu-i baș milă.
Hopa-țupa-țupa-hopa!
Ș-o gășt nemțonu popa!
Țîne-! Lasă-! Ia-! dă mână!
Zdup — cu neamtu în țărînă!

Bravo, Sandu să trăsescă!
„Dar când fii să ti plăcească!
Ișie neamtu: „Abēr... frace...
Nu să prînge... că-i pă spăce...”
Vrea... că-i pungă, și că-i ceacă,
Suta, zuitată, s'o facă.

„Nu ce jioși cu mine dragă,
Asta vedz în cap ț'o bagă;
N'ascult vorbe io și glumie,
Când mis io mai tare 'n lumie...
Ș'add sută! Ișie Blegia, —
Că dă nu-ț fac prav comegia!

Poezie și proză.

Sară dă Mai,
Răcoare 'n grăgini. Din flori frumoasă
S'adună-o buracă, care miroasă
Miroș dă rai!

Dulșie trifoi,
Cage sub coasa slugii Ilie,
Care-l adună, ș'apăi l'mbie
La vași, la boi.

În fundoane
Coconu cu o carce, ca zăbunit,
Zglimboiat la stelușe șega, picit,
P'o petroane

Sluga prostu,
Ișie: — „Cocoane, să am iertare
Cum'va vr'o lecție vrei a 'nvățare
Pă d'a rostu?

Coconu: — „Cum?
Dă lecții vorbești? Nu vedz Ilie?
Nu vedzi că m'înbiet dă poezie?
...Vedzi-ț dă drum...”

— „Po-e-zi-e...??
Șie-o fi și asta? Bietu dă iel, biet!
Să 'nbiată dă sîr? Io, vedz, mă 'nbiat
Dă răchie!”

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE
EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE
IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr'un circular special.

Două cărți folositoare
pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Institutului Tipografic“, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ

compus de
celi 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRIILE
de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Anunț.

La primăria comunei Seliște, (comitatul Sibiu), află aplicare

un practicant notarial

eventual **un scriitor**, pe lângă salariu anual de 300 fl. v. a. în bani, solvabil în rate lunare.

Rugările sunt a se trimite primăriei comunale (Szeliste, Szebenmegye) până în 15 Iunie a. e. [1525] 2-3

Primăria comună:

Seliște, în 29 Maiu 1896.

V. Hențiu, **N. Mossora,**
notar. primar.

A apărut și se află de vânzare la „Institutul Tipografic“ din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ
de
Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a cincea
revidată și completată
de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune
din

ȚINEREA VITELOR

de
Eugen Broie,
președinte al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

LA ȚINTA

MEDITAȚIUNE POLITICĂ
DE
N. CRISTEA,
ASES, CONSISTOR.

se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu.

Prețul 40 cr. plus 5 cr. porto postal.

La Institutul Tipografic, în Sibiu, se află de vânzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

Baza de drept a dualismului
de
Dr. N. D. cavaler de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apărută în Viena, este dedicată energicului
Dr. Carol Lueger.

Regeneratorul de păr al lui Adler
(recunoscut prin multe scrisori de mulțumită).

Cel mai bun, mai sigur și mai puțin dăunos mijloc pentru regenerarea colorii de păr, care redă în timpul cel mai scurt culoarea adevărată a părului și nu murdărește la folosire nici alburile de pat nici baza părului, promovează însă creșterea părului și curăță de mătreață. Prețul de o sticlă împreună cu instrucțiunea despre folosință costă numai 1 fl. 50 cr.

Crema de mâni și obraz

cel mai bun și mai nestrăicios mijloc în contra sgrăbunțelor, petelor, spuziturilor, a înroșirii teintului și pentru conservarea fineții, un mijloc cu mult mai bun ca cele cunoscute de până acum. O cutie 50 cr. sau 70 cr.

Lapte spermacet

în contra aspririi, înroșirii și pentru conservarea mânilor și conservarea fineții și colorii lor albe, earăși fără nici o teamă și daună. Per flacon 1 fl.

Ajutor și sănătate

află cei-ce sufer de catar ori influență și dureri de laringe, prin folosirea mult recunoscutului

Mijloc de mirosit din Bănat.

Prețul per flacon împreună cu instrucțiune pentru folosință 30 cr.

Antibibin,

cel mai sigur remediu în contra beției. Acest mijloc e demult probat, precum dovedesc multe scrisori de mulțumită, din partea unor persoane, cari au fost îndatinate de mulți ani cu folosirea de spirituoase și n'au putut fi mântuite de aceste patimi, numai prin acest mijloc. Prețul de un flacon împreună cu instrucțiunea fl. 1.50.

Lud. Jul. Adler, farmacist,

Farmacia la „Sfta Treime“ în Bocșa-germană (Német-Bogásán) nr. 64, Ungaria-de-Sud. Comarile prin postă se efectuează prompt pentru trimiterea paralelor sau cu rambursă. Emballajul se socotește în prețul însăși.

Biblioteca lui George Barițiu.

Cele mai ieftine cărți românești!

Librăria „Institutului Tipografic“ din Sibiu ajunsă în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei“.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI“

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu **preț redus.** Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opol întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc“.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după însărcinarea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Glossariu, care cuprinde *vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor*, precum și cele de origine înduioasă. Elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massimu. București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

Opurile lui Caiu Corneliu Tacit, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după încetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politic de presă al dlui George Barițiu, redact. „Observatoriului“, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertrac-tarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.

Actele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu 1884, 84 pag. numai 20 cr.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reintrare al procurorului general și răspunsul prim-președintelui maltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Tesaur de Monumente istorice, atât din vechiu tipărite cât și manuscrise, cea mai mare parte străine, adunate, publicate cu prefațe și note ilustrate de A. Papin Ilarianu. (Tomul II. și III.) București 1864 à 1 fl. 50 cr.

Două raporturi de-ale acelor prefecți de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut luptele cu insurgenții unguri până la reintrarea trupelor imperiale în Transilvania. — Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

Istoria română pentru școalele primare de ambe sexele, de Gr. G. Tocilescu (carte aprobată și în special recomandată de onor. minister al cultelor și instrucț. publice). București 1887. — 300 pagini numai 40 cr.

Criticele „istorice“ ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892. 22 pagini 5 cr.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891. 44 pag. numai 20 cr.

Plutașul, narațiune americană de Fr. Gerstucker, trad. din limba germană de B. V. Vermont. 167 pagini numai 10 cr.

Othello, novelă de Wilh. Hauf, traducere. 81 pagini numai 10 cr.

P-timile junelui Werther, traducere de B. V. Vermont, cu o introducere de Grig. H. Granda. București. 204 pagini numai 20 cr.